

וימחו מן הארץ, שנמחו מהכל. בא ראה, באותו הזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, כל אותם מתים שימצאו בחוץ בשאר ארצות נכריות, הקדוש ברוך הוא יברא להם גולפיהם [נ"א ישמדם בגופם] כראוי.

שהרי עצם אחת שנשארת באדם תחת הארץ, אותה עצם תעשה כשאר שבעסה, ועליה יבנה הקדוש ברוך הוא את כל הגוף. וראו יתן הקדוש ברוך הוא להם נשמות אלא בארץ ישראל, שפתיב [יחזקאל לו] הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. שיתגלגלו תחת הארץ. ואחר כך מה כתוב? ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו', שהרי בארץ ישראל יקבלו נשמות כל אותם בני העולם, פרט לאלו [דור המבול] שנטמאו וטמאו את הארץ. באלה כתוב וימחו מן הארץ, דוקא מן הארץ. ואף על גב שהקשו ונחלקו הראשונים על זה. וימחו, כמו שנאמר (תהלים טו) ימחו מספר חיים.

אמר לו רבי שמעון, ודאי שאין להם חלק בעולם הבא, שפתיב וימחו מן הארץ, וכתוב לעולם יירשו ארץ. אבל קומו בדין. ועליהם כתוב (דניאל יב) ורבים מישני עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לתרפות לדראון עולם. והמחלקת בזה. אבל הכל כפי שבאוה החברים. וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. רבי אבא אמר, (את כל) - לכלל כל אותם שליטים ששולטים הממנים על הארץ, וזהו היקום אשר על פני האדמה. שכאשר עושה הקדוש ברוך הוא דין בבני העולם,

וימחו מן הארץ אתמחון מן פלא. תא חזי, בההוא זמנא דזמין קדשא בריה הוא לאחייאה מתייא, כל אנון מתין דישתפחון לבר בשאר ארעין נוכראין קדשא בריה הוא יברא לון גופייהו (נ"א יוקים לון בגופייהו) כדקא חזי. דהא גרמא חד דאשתאר ביה בבר נש תחות ארעא ההוא גרמא יתעביד כחמירא בעיסה ועליה יבני קדשא בריה הוא כל גופא.

ורא יהיב לון קדשא בריה הוא נשמתין אלא בארעא דישראל. דכתיב, (יחזקאל לו) הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. דיתגלגלון תחות ארעא. ולבתר מה כתיב ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו'. דהא בארעא דישראל יקבלון נשמתין כל אנון בני עלמא. בר אלין (ברא דטופנא) דאסתאבו וסאיבו ארעא. דבאלין כתיב וימחו מן הארץ. מן הארץ דייקא. ואף על גב דאקשו ואפליגו קדמאי על דא. וימחו כמה דאת אמר, (תהלים טו) ימחו מספר חיים.

אמר ליה רבי שמעון ודאי לית לון חולקא בעלמא דאתי דכתיב וימחו מן הארץ. וכתיב לעולם יירשו ארץ. אבל יקומו בדין. ועלייהו כתיב, (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדראון עולם. ופלוגתא בהא אבל פלא כמה דאוקמוה חברייה:

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. רבי אבא אמר (את כל) לאכללא כל אנון שליטין דשליטין ממנן על ארעא. ודא הוא היקום אשר על פני האדמה. דכד עביד קדשא בריה הוא דינא בבני עלמא אעבר

לֹאנוּן שְׁלִיטִין דְּמִמְנָן עַל־יְהוּ בְּקִדְמִיתָא
 וּלְבַתֵּר לֹאנוּן דִּיתְבִּי תַחוּת גְּדַפְיֵיהוּ דְכְּתִיב
 (ישעיה כד) יִפְקֹד יי' עַל צָבָא הַמְרוּם בְּמָרוּם
 וּלְבַתֵּר עַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

וְהִיךְ מִתְעַבְרָן קַמִּיהּ. אָלָא אַעֲבַר לֹון בְּנוּרָא
 דְדָלִיק הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ד) כִּי ה'
 אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא אֵל קִנָּא. אָשָׁא (הוּא)
 דְאָכִיל אָשָׁא. הַהוּא יְקוּם דְעַל־יְהוּ (נ"א מַעֲבָר)
 בְּאָשָׁא. וְאִנּוּן דִּיתְבִּי תַחוּתֵיהוּ בְּמִיָּא. וּבְגִינֵי
 כְּף וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.
 וּלְבַתֵּר מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. כָּל אֵלִין דְלִתְתָא.
 וַיִּשְׁאַר אַף נַח. אַף לְמַעוּטֵי. דְלֹא אֲשַׁתְּאָרוּ
 בְּעֵלְמָא בַר נַח וַדְעַמִּיה בְּתִיבוּתָא. רַבִּי יוֹסִי
 אָמַר חֲגִיר הָוָה דְאָפִישׁ לִיה אַרְיָא וְהָא
 אוֹקְמוּהָ:

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל
 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. רַבִּי חִיָּיא
 פִּתַּח (משלי כב) עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר. הָאִי קָרָא
 אֲתָמַר עַל נַח דְעָאֵל לְתִיבוּתָא וְאִסְתַּתֵּר בַּה.
 וְעָאֵל לָגוּ תִיבוּתָא בְּזַמְנָא דְמִיָּיא דְחִקוּ לִיה.
 וְהָא אֲתָמַר דְעַד לֹא עָאֵל לְתִיבוּתָא חָמָא לִיה
 לְמֵלֶאךָ הַמּוֹת דְאָזִיל בִּינֵייהוּ וְאִסְתַּח לֹון.
 כִּיּוֹן דְחָמָא לִיה, עָאֵל לַתְּבָה וְאִסְתַּתֵּר בְּגִיָּה.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר. רָאָה
 רָעָה דָא מֵלֶאךָ הַמּוֹת וְנִסְתָּר מִקַּמִּיהּ הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר. (וַיִּסְתַּר
 לֹא כְּתִיב), אֲהַדְרַר עַל מַה דְאֲתָמַר בְּזַמְנָא
 דְמוֹתָא שְׂרִיָּא בְּעֵלְמָא בַר נַשׁ חַפִּים יִסְתַּר וְלֹא
 יְקוּם לְבַר וְלֹא יִתְחַזֵּי קַמִּי מְחַבְּלָא. בְּגִין
 דְכִיּוֹן דְאֲתִיָּהִיב לִיה רְשׁוּ, יַחֲבֵל כָּל אִנּוּן
 דִּישְׁתַּפְּחוּן קַמִּיהּ וַיַּעֲבְרוּן קַמִּיהּ בְּאֲתַגְלִיָּיא.

מַעֲבִיר אֶת אוֹתָם הַשְּׁלִיטִים
 הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר
 כֵּף אֶת אוֹתָם שְׁיוֹשְׁבִים תַּחַת
 כְּנַפְיָהֶם, שְׁכַתוּב (ישעיה כד) יִפְקֹד
 ה' עַל צָבָא הַמְרוּם בְּמָרוּם, וְאַחַר
 כֵּף - עַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל
 הָאָדָמָה.

וְאִיךְ מַעֲבָרִים מִלְּפָנָיו? אֵלָא
 מַעֲבִיר אוֹתָם בְּאֵשׁ שְׂדוּלְקַת. זְהוּ
 שְׁכַתוּב (דברים ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ
 אֹכֵלָה הוּא אֵל קִנָּא. אֵשׁ [הוּא]
 שְׂאוּכֵלֶת אֵשׁ. אוֹתוֹ שְׁעוּמַד
 מַעֲלֵיהֶם (נ"א עוֹבֵר) בְּאֵשׁ. וְאוֹתָם
 שְׁיוֹשְׁבִים תַּחַתֵּיהֶם בְּמִים.
 וּמִשׁוּם כֵּף וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם
 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְאַחַר כֵּף
 מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, כָּל
 אֵלוֹ שְׁלֵמָטָה. וַיִּשְׁאַר אַף נַח - אַף
 לְמַעַט. שְׁלֵא נִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם רַק
 נַח וּמִי שְׁעֵמוּ בַּתְּבָה. רַבִּי יוֹסִי
 אָמַר, שְׁהִיָּה חֲגִיר, שְׁהַפִּישׁוּ
 אַרְיָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל
 הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
 בַּתְּבָה. רַבִּי חִיָּיא פִּתַּח, (משלי כב)
 עָרוּם רָעָה רָעָה וְנִסְתָּר. פְּסוּק זֶה
 נֶאֱמַר עַל נַח שְׁנַכְנַס לַתְּבָה
 וְהִסְתַּתֵּר בַּה, וְנַכְנַס לַתּוֹךְ הַתְּבָה
 בְּזַמַּן שְׁהַמִּים דְּחִקוּ אוֹתוֹ. וְהָרִי
 נֶאֱמַר שְׁעַד שְׁלֹא נַכְנַס לַתְּבָה,
 רָאָה אֶת מֵלֶאךָ הַמּוֹת שְׁהוֹלֵךְ
 בִּינֵיהֶם וּמְקִיף אוֹתָם. כִּיּוֹן שְׂרָאָה
 אוֹתוֹ, נַכְנַס לַתְּבָה וְהִסְתַּתֵּר
 בַּתּוֹכָה. זְהוּ שְׁכַתוּב עָרוּם רָאָה
 רָעָה וְנִסְתָּר. רָאָה רָעָה - זְהוּ
 מֵלֶאךָ הַמּוֹת, וְנִסְתָּר מִלְּפָנָיו. זְהוּ
 שְׁכַתוּב מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, עָרוּם רָאָה רָעָה
 וְנִסְתָּר, (לֹא כְּתוּב וַיִּסְתַּר) חֲזַר עַל מַה
 שְׁנֵאֱמַר, בְּזַמַּן שְׁהַמּוֹת שְׂרִי
 בְּעוֹלָם, כִּן אָדָם חָכַם יִסְתַּתֵּר וְלֹא
 יַעֲמַד בַּחוּץ וְלֹא יִתְרָאָה לְפָנֵי
 הַמַּשְׁחִית, מִשׁוּם שְׁכִיּוֹן שְׁנַתְּנָה